

SSCB'nin çöküşünün 10. yılında komünizmin geleceği

Günümüzde komünistler Lenin'in üzerine kitap yazdığı "Bir Adım İleri, İki Adım Geri" ilkesine göre, hedeflerine ulaşmak için gerektiğinde birkaç adım geri atarak sanki hedeflerinden uzaklaşmış gibi görünürler. Komünist Çin'deki okul çocuklarına da, bu nedenle üç adım ileri, iki adım geri esasına dayanan "diyalektik yürüme yolu" öğretilir.

SSCB'nin yıkılışının üzerinden 10 yıl geçti. Ne var ki bu yıkılışa aldanarak günümüzde komünizmin artık bir tehlike olmadığını, yıllar önce çöktüğünü zannedenler büyük bir yanılgı içindeler. Çünkü komünizm yıkılmamış aksine diyalektik materyalizmin en önemli ilkesine uygun olarak "iki adım geri" atmıştır.

Lenin'in üzerine kitap yazdığı "Bir Adım İleri, İki Adım Geri" ilkesine göre, komünistler hedeflerine ulaşmak için gerektiğinde birkaç adım geri atarak sanki hedeflerinden uzaklaşmış gibi görünürler. Komünist Çin'deki okul çocuklarına bu nedenle üç adım ileri, iki adım geri esasına dayanan "diyalektik yürüme yolu" öğretilir.

Bu konuda en somut örneklerden biri, komünistlerin aile kurumu hakkındaki düşünceleridir. Diyalektik materyalizmin kurucusu Karl Marx'a göre, komünizme varmak için öncelikle evlilik kurumu ortadan kaldırılacaktır. Komünist Manifesto'da Marx, "*proleterler arasında aile kurumunun hemen hiç görülmediği ve fuhuşun çok yaygın olduğu*"nu söyler, ve bundan şu sonuca varır: "*... burjuva ailesinin ortadan kalkması gerekmektedir.*"

Komünistler işte bu hedeflerine ulaşmak için, diyalektik materyalizmin ilkelerine uyarlar. Aile kurumunu kaldırmak için güçlü bir devlete ihtiyaçları vardır. Ancak güçlü bir devlet için önce aile kurumunun güçlü olması gerekir. Bu nedenle önce geri adım atarak, aileyi güçlendirirler. Bu sayede komünist devlet güçlenir ve bir aşama sonra aile kurumunu tamamen ortadan kaldırır.

Bu örnekten anlaşıldığı gibi, komünistlerin "komünizm yıkıldı", "Rusya'da aile bağları daha da güçlendi" gibi sloganları insanları aldatmamalıdır. Bu, diyalektik materyalizmin çok bilinen bir taktiğidir. Komünizm, bir bukalemun gibi renk değiştirmiş, uygun zeminin hazırlanmasını beklemektedir. Bu nedenle, komünizmin ana felsefesi olan diyalektik materyalizm ve onun sözde bilimsel dayanağı olan Darwinizm ile fikri alanda ciddi bir mücadele şarttır.

Ellerinde hala Stalin veya Lenin posterleriyle yürüyüşler yapan Rus komünistleri küçümsenmeyecek bir potansiyel güce sahiptirler. Bunlar, SSCB'nin 1991'deki çöküşünü, Lenin'in 1904 yılında yazdığı "Bir Adım İleri, İki Adım Geri" adlı kitabında belirttiği gibi, nihai hedefe giden yol üzerinde geçici bir geri çekilme olarak görmektedirler. Lenin, söz konusu kitabında şöyle yazmıştır:

"Bir adım ileri, iki adım geri... Bireylerin yaşamında, ulusların tarihinde ve partilerin gelişmesinde böyle şeyler olur. Ama devrimci sosyal-demokrasi ilkelerinin, proleterya örgütünün ve parti disiplininin eninde sonunda tam zafer kazanacağından kuşku duymak, alçaklığın en canicesi olur."

Rusya'da faşizme ve vahşi kapitalizme geçiş

Sovyetler Birliği 1991 yılında yıkıldıktan sonra, Ruslar demokrasiye değil, gerçekte faşizme geçiş yapmışlardır. Siyasi yelpazenin iki zıt ucu gibi gözükken faşizm ile komünizm arasında ise, aslında çok ince bir çizgi vardır. Her iki ideoloji de benzer bir toplum ve ahlak yapısına ve lider modeline sahiptir. Nitekim her iki ideoloji de siyaset biliminde "totaliter ideolojiler" olarak aynı sınıfa dahil edilir. Devletin, toplumu baskıyla, korkuyla ve propagandayla yönettiği, muhalifleri en acımasız yöntemlerle ortadan kaldırdığı bir modeldir totalitarizm.

1991'den sonra Rusya'nın siyasi rejimi ve siyaset kültürü pek fazla değişmemiştir. Asıl değişim, ekonomide ve sosyal yapıda olmuştur. Pek çok yeni zengin türemiş, halkın önemli bölümünün yaşam standardı düşmüş, zenginler ile fakirler arasında giderek büyüyen bir uçurum oluşmuştur. 19. yüzyıl İngilteresi'ne benzer bir "vahşi kapitalizm" yapısı hakim olmuştur.

İğinc olan her iki yapının da Marksizm'e göre "devrim öncesi şartları" meydana getirmesidir. Yani

Rusya'nın mevcut yapısı, Marksist açıdan, "komünizm öncesi" bir yapıdır. Rusya'da hala yüksek bir oy oranına sahip olan, dahası devlet mekanizmasında etkili olan komünistler, mevcut durumu bu şekilde değerlendirmektedirler. Liberal ekonomiye ve demokrasiye olan güveni sarsabilecek muhtemel bir uluslararası kriz, komünistlerin bu teorisini pratiğe çevirebilir ve Rusya kolaylıkla yeniden komünist bir rejime geçebilir.

Aslında bu noktada komünizmin sinsi taktiklerinden biri karşımıza çıkmaktadır. Komünistler, kendilerince, tarihi sıralamalarının (kapitalizmden komünizme geçiş) bozulmasından kaynaklanan bir düzenleme yapmaktadırlar. Bu nedenle Rus halkını, mafyanın eline vermişler ve klasik bir kapitalizmin yaşanmasına ortam hazırlamışlardır. Kurdukları bu sistemle halkı yoğun olarak ezdirmekte ve onlara "başka çözüm yok, tek çözüm komünizm" dedirtmeye çalışmaktadırlar.

Öte yandan komünizm gizliden gizliye varlığını sürdürmektedir. Mevcut kadroların tümü, eski komünistlerden oluşmaktadır. Ve Marx'ın diyalektik materyalizmi ile eğitilmiş bu kişiler, komünizm hayallerinden vazgeçmiş değillerdir. Aksine komünizmin kapitalist safhadan geçmesi gerektiğine inananlar, "komünist" olmanın bir gereğini yerine getirmek için kapitalizmin yaşanmasına seyirci kalmaktadırlar. Gerçek komünist oldukları için, şu an kapitalizmi uygulamakta ve savunmaktadırlar.

Diyalektik materyalist ilkeleri benimsemiş bu insanlar açısından, nihai hedefe ulaşmak için, bir gün komünist, bir gün faşist görünmek son derece kolaydır. Nitekim aslında faşizmde de komünizmde de amaç aynıdır: İnsanlara zulmetmek... Sadece komünizm, zulmünü "hümanist" sloganlar altında, gizliden gizliye devam ettirmektedir. Yaptığı zulme ve uyguladığı vahşete, bu yöntemle gerekçe oluşturmaya çalışmaktadır. (Harun Yahya, Komünizm Pusuda)

Sonuç

Tüm bu gizli perdelerin ardında, şu anda komünist yapılanma Rusya'da iktidara oynamaktadır. Rus devleti, klasik komünist yapıya döndürülmeye çalışılmaktadır. Türkiye Cumhuriyetleri hala askeri kontrol altında tutan Rusya değişmemiştir; komünist SSCB fiilen halen durmaktadır. Koyu komünist kadrolar, halkı, kapitalist bir yaşam içinde iyice ezdirmekte; üstelik bir yandan da dinsizlik ve ahlaksızlık telkinlerini yoğun olarak sürdürmektedirler. Yoğun telkinlerin ve taktiklerin sonucunda ahlaki değerlerinden iyice uzaklaşan, Allah'ın varlığını unutan bir toplumun komünizmi kabul etmemesi için bir sebep kalmayacağı nı hesaplamaktadırlar. <https://www.harunyahya.info/makaleler/sscbnin-cokusunun-10-yilinda-komunizmin-gelecegi>